

L'ALBA DEL IEMEN?

O el cul-de-sac de l'Aràbia Saudita?

Realment, Trump i Netanyahu l'han ben cagat, però continuen fent la guerra i matant civils innocents com si res; ara li ha tocat al Iemen, on les tropes go-

vernamentals són en plena ofensiva, en coalició amb l'Aràbia Saudita i més d'una dotzena de països àrabs. Els nord-americans els han traït i Israel no hi és perquè la població saudita no ho acceptaria de cap de les maneres.

Amb l'excusa de recuperar territoris en mans dels houthis i després d'haver estat acorralats durant tres mesos, la coalició vol recuperar Sanà, la capital, controlada des de fa dotze anys per aquests independentistes rebels i pro-iranians.

En tot aquest temps, els houthis han estat bombardejats nombroses vegades pels EUA i per l'Aràbia Saudita, ara amb més de cent avions de combat. Ells, al seu torn, també han bombardejat l'Aràbia Saudita i, tal com ha passat el passat 11 d'octubre, sobretot l'aeroport de la seva capital, Riad —que, per

cert, anualment rep més de 43 milions de viatgers. Totes les aerolínies han suspès els vols. Per animar més el galliner, Macron anuncia el desplegament de tropes franceses a l'Aràbia Saudita per tal de protegir el port petrolier de Yanbu.

D'altra banda, ningú es creu el ministre d'Informació iemenita quan diu que el govern ha recuperat el control de l'estret de Bab el-Màndeb; els houthis hi continuen campant i els petroliers no poden passar. Aquesta gran coalició s'enfronta, així, a un coll d'ampolla: els houthis guanyen territoris i ciutats mentre que l'Aràbia Saudita ja no pot exportar petroli ni tan sols a través de l'oleoducte Est-Oest, que ha estat mig destruït. De moment, han deixat de ser el principal exportador de cru del món —quina pena.

RUFÍAN *EL DESITJAT*

El disputat migcampista que ordena el joc

En secret, tots el equips volen fitxar Rufián, si bé es neguen encara a manifestar el seu interès obertament. Els que es trobaven en millor posició per aconseguir els seus serveis era l'equip de Podem, però Esquerra no li ha donat la carta de llibertat. Ell, tot sabent-se desitjat per diferents clubs, juga una

mica a la puta i la Ramoneta. Diu un sí, fa una passa enrere, ataca per l'altre costat... En definitiva, utilitza el *dribbling* que tan domina i fa els desplaçaments que el caracteritzen.

En una darrera hora, sembla que es podia haver arribat a un acord de mínims. Aquest any, Rufián podria passar

a les files de Podem, si bé només com a cedit. És a dir, seguiria jugant amb Esquerra els amistosos de festa major però els partits oficials els jugaria ja per Podem.

Una decisió salomònica que difícilment permetrà al migcampista brillar com en la temporada passada. L'única seguretat és que els equips que s'han quedat sense Rufián començaran, ja mateix, a criticar-lo i a negar el seu interès per fitxar l'estrella.

Ves que el que havia de salvar la propera temporada de l'esquerra, no acabi arraconat pels seus mateixos equips i vilipendiat pels contraris. Una jugada difícil, la de Rufián, que potser s'ha deixat portar per un puntet d'ego-centrisme. En tot cas, sempre serà el millor.

LLUFA PER A L'ESPORT

